

[Hans Jørgen Jensen]

værende ordning i advokaternes egen regie har fungeret udmærket, men det må være rimeligt, at vi følger med udviklingen i samfundet som helhed, hvor vi i dag har større indsigt på alle områder, og nu er tiden også inde til, at det sker på et så vigtigt område som advokaternes arbejde.

Forslaget vil altså sikre offentlig indseende med og indflydelse på klagesager. Til at udføre dette arbejde foreslås der oprettet et nyt advokatnævn med et formandskab på tre dommere, der udpeges af højesterets præsident. Nævnet skal endvidere bestå af 9 advokater og – her kommer, synes jeg, en væsentlig ting – 6 andre medlemmer, der ikke må være advokater, men som skal have relevant kendskab til samfundsforhold. Dette nævn skal behandle de disciplinære sager, som jeg pegede på før, og påse, at der udøves god advokatskik, og i øvrigt tage stilling til de vederlag, der tages for advokatvirksomhed, om de ligger på et rimeligt niveau i forhold til arbejdets art og karakter.

Alt i alt synes socialdemokratiet, at der er tale om tiltrængte ændringer og lovtekniske korrektioner, som vi kan give vores tilslutning.

Hagen Hagensen (KF):

Lovforslaget, der, havde jeg nær sagt, på sædvanlig måde er gennemgået af den socialdemokratiske ordfører, hvad indhold angår, drejer sig om væsentlige og betydningsfulde ændringer om udøvelse af advokatvirksomhed.

Jeg skal ikke forfalde til en yderligere gennemgang eller bedømmelse af de mange enkelte regler, der er foreslået. Det må vi gøre, når vi kommer frem til udvalgsarbejdet. Derimod er der grund til at gøre bemærkninger om nogle principielle forhold.

Af hensyn til retssikkerheden og retsbevidstheden må advokater sikres uafhængighed af domstole og forvaltningsorganer. At være rettens tjener betyder alene og netop at varetage, at fysiske og juridiske personer opnår deres ret ved domstolene eller hos forvaltninger. Dertil kræves selvsagt, at der ikke for advokater kan være afhængighedsforhold eller underordningsforhold til dømmende instanser eller forvaltningsinstanser.

Når regelsæt for advokater findes i retsplejeloven, skyldes det advokaters eneret til

ved domstolene at udføre sager for andre. Efterhånden er det blevet sådan, at for mange advokater eller sagførere – jeg foretrækker den betegnelse – er den advokatoriske gerning ved domstolene langt fra den største del af den erhvervsmæssige udøvelse. Væsentlige dele af sagførerens virke er at føre sager igennem for klienter uden domstolenes medvirken, ofte også fordi det slet ikke behøves, og at bistå dem, der søger hjælp på mangfoldige personlige og erhvervsmæssige områder. Er det derfor rigtigt, at regelsættet for sagførernes gerning findes i retsplejeloven?

Den første lovgivning om sagførerhvervet var en sagførerlov, der gjorde erhvervet som sagfører til et frit erhverv. Efter de gældende lovregler, der findes i retsplejeloven, udgør sagførerne et samfund. Det vil sige, at advokatsamfundet er den eneste lovbestemte fagforening i Danmark.

Der er givet advokatsamfundet selvdømme med ret til for det særlige advokatnævn, der alene består af advokater, at ikende uefterrettelige sagførere disciplinærstraffe under domstolskontrol. Hvis dette selvdømme ændres, således at advokatnævnet fremover skal bestå af dommere, af ikke-advokater, og så af advokater i øvrigt, rører det ved noget fundamentalt, der også smitter af på advokatsamfundets organisation. Der bliver tale om et almindeligt klagenævn med blandet islæt og andre større beføjelser, end et nævn sædvanlig har. Er det rigtigt at gøre noget sådant? Det bør nærmere overvejes.

Den hidtil gældende ordning med selvdømme har, som det allerede er sagt, ikke givet anledning til berettiget kritik, men nok til ønske om at lave om på det. Det er i øvrigt min opfattelse, at selvdømme ofte giver strengere afgørelser, end hvis sager blev afgjort ved domstolene. Man kan i øvrigt undre sig over, at så mange myndigheder og organisationer m.fl. er hørt om denne betænkning, der ligger til grund for lovforslaget, det er 20 i alt, og kun to af disse vedrører advokatorganer.

Men særlig vil jeg hæfte mig ved forbrugerrådets høringssvar, der mirabile dictu er en betænkning på 21 A 4-sider. Det var ikke med i udvalget, og det er vel årsagen til denne udgyldelse.

Det konservative folkeparti deltager gerne i udvalgsarbejdet om dette lovforslag. Vi gør det med det sigte at finde frem til den mest